

पुरमार्गं पु० इत० । नगरमार्गे कुमा० ४।११ स्त्री० ।

पुरमानिनी स्त्री नदीभेदे भा०भी० ६७० ।

पुरय पु० नदीभेदे क० ६।६३।६ भा० ।

पुररक्ष पु० पुरं रक्षति रक्ष-कण् लप्-सं० । नगररक्षके णिनि इत० । पुररक्षित् तत्पार्थे ।

पुरला स्त्री पुर-लक्षच् । दुर्गायां हेमच० ।

पुरवासिन् त्रि० पुरे वसति णिनि । नगरवासिनि पुरै जने स्त्रियां ङीप् ।

पुरशासन पु० पुरं शास्ति शास-ल्यु । महादेवे कुमा० ७।२०

पुरश्चरण न० पुरस्+चर-भावे ल्युट् । श्रुत्यत आचरणे तन्त्रोक्ते श्रुहीतमन्त्रसिद्धिहेतुप्रयोगभेदे तत्प्रकारादि तन्त्रसारे उक्तं यथा

“अथ पुरश्चरणं योगिनीहृदये “गुरोराज्ञां समादाय शुद्धान्तःकरणो नरः । ततः पुरस्क्रियां कृत्यान्मन्त्रसंविधिं काश्यया” । तस्य नित्यतामाह “जीवहीनो यथा देही सर्वकर्म्मसु न क्षमः । पुरश्चरणहीनोऽपि तथा मन्त्रः प्रकीर्तितः । तस्मादादौ स्वयं कृत्याद्गुरुं वा कारयेद्बुधः” योगिनीहृदये “गुरोर्भावे विप्रं वा सर्वप्राणि-हिते रतम् । क्षिप्रं शास्त्रविदं भित्त्वं नानागुणसमन्वितम् । स्त्रियं वा सद्गुणोपेतां सपुत्रां विनियोजयेत् । आदौ पुरस्क्रियां कर्तुं स्थाननिर्णय उच्यते” । योगिनीहृदये “पुण्यक्षेत्रं नदीतीरं गुहा पर्वतमस्तकम् । तीर्थ-प्रदेशाः सिन्धूनां सङ्गमः पावनं वनम् । उद्यानानि वि-विक्तानि बिलमूलं तटं गिरेः । तुलसीकाननं गोष्ठं वनस्पत्यं शिवालये । अश्वत्थामलकीमूलं गोशाला जलमध्यतः । देवतायतनं कूलं ससुद्रस्य निजं गृहम् । साधने तु प्रशस्तानि स्थानान्येतानि सन्निष्ठासु । अथ वा निवसेत्तत्र यत्र चित्तं प्रसीदति” । वायवीयसंहितायामपि “स्वर्यस्याग्रे गुरोर्निन्दोदीपस्य च जलस्य च । विप्राणाञ्च गवां चैव सन्निधौ शस्यते जपः” । तथा “गृहे शतगुणं विद्यागोष्ठे लक्षगुणं भवेत् । कोटिदेवा-लये पुण्यमनन्तं शिवसन्निधौ । गृहे गोष्ठे तडागे च नदीनदशिवालये । गुरोर्वै सन्निधौ स जपः प्र-रमोमतः । स्त्रीच्छुद्रच्छृग्व्यालशङ्कातड्विवर्जिते । एका-न्तप्रवर्णे निन्दारहिते भक्तिसंयुते । स्वदेशे धार्मिके देशे सुभिच्छे निरुपद्वे । रस्ये भक्तजनस्थाने निव-सेत्तापसः प्रिये ! । गुरुणां सन्निधाने च चित्तैकाग्र-स्थले तथा । प्रेतभूत्यादिकञ्चैव तत्तत्कल्पप्रकाशितम् ।

एषामन्यतमं स्थानमाश्रित्य जपमाचरेत् । यत्र यासे जपेन्मन्त्रो तत्र कूर्मं विचिन्तयेत्” गौतमीये “पर्वते सिन्धुतीरे वा पुण्येऽरण्ये नदीतटे । यदि कृत्यात् पुरश्चर्यां तत्र कूर्मं न चिन्तयेत् । यासे वा यदि वा वास्तौ गृहे तच्च विचिन्तयेत्” रुद्रयामले “जपमेकगुणं गेहे गोष्ठे दशगुणं भवेत् । वनान्तरे शतगुणं तडागे च सहस्रकम् । नदीतीरे लक्षगुणं नगाग्रे कोटिसम्प-तम् । शिवालये कोटिशतमनन्तं गुरुसन्निधौ” । अथ पुरश्चरणे भज्यादिनियमाः गौतमीये “पुरश्चरणमन्त्रान्ती तत्र मज्ज्यं विवेचयेत् । अन्यथा भोजनादोषात् सिद्धि-हानिः प्रजायते । शक्ताञ्च समन्त्रोयान्मन्त्रसिद्धि-सौहृद्या । तस्मान्नित्यं प्रयत्नेन शक्ताञ्चाशी भवेच्चरः” । अगस्त्यसंहितायाम् “तिलाद्यैव सितासुहाः कन्दः केसुक वर्जितः । नारिकेलफलञ्चैव कदली लवनी तथा । आ-स्त्रमाश्लक्ष्यैव पनसञ्च हरीतकी । व्रतान्तरे प्रशस्तञ्च हविष्यं मन्यते बुधैः” । व्रतान्तर इति “हैमन्तिकं सितास्त्रिं धान्यं सुहास्त्रिं यवाः । कलायकङ्कुनी-वारा वास्तूकं हिलभोचिका । षट्पङ्काः कालशकानि मूलकं केसुकैतरत् । लवणे सिन्धुसामुद्रे गव्ये च दधि-सर्पिषी । पयोऽसुद्धृतसारञ्च पनसाञ्च हरीतकी । पि-प्पलीजीरकञ्चैव नागरङ्कतलिङ्गी । कदली लवनी धात्री फलान्यगुडमैत्रवम् । अतैलपकं सुनयो हवि-स्याञ्च प्रचक्षते । भुञ्जानो वा हविषप्राञ्च शाकं वाव-कमेव वा । पयोमूलं फलं वापि यत्र यत्रोपलभ्यते । रक्षाफलं तिलिङ्गकं कमलानागरङ्गकम् । फलान्ये-तानि भोज्यानि एभ्योऽन्यानि विवर्जयेत्” यत्तु योगिनी तन्त्रे “चिञ्चाञ्च नालिकाशाकं कलायं लकुचन्तथा । कदम्बं नारिकेलञ्च व्रते कुष्माण्डकं त्यजेत्” इति तत्तु व्रतान्तरे बोद्धव्यम् । तथा वज्यानि “विवर्जयेन्मधुक्षार लवणं तैलमेव च । तास्तूलं कांक्षपात्रञ्च दिवाभोजन-मेव च” । तथा “क्षारञ्च लवणं मांसं गृध्रान् कांक्षभो-जनम् । माषाढकीमसूरान् चनकान् कोद्वानपि । कौ-टिल्यं क्षौरमभ्यङ्गमनिवेदितभोजनम् । असङ्कल्पितं कृत्यञ्च वर्जयेन्मर्दनदिकम् । स्नायाञ्च पञ्चगव्येन केवला-मलकेन वा । मन्त्रजाप्यद्विपानीयैः स्नानाचननभोज-नम् । कृत्याद्यथोक्तविधिना त्रिसन्ध्यं देवतार्चनम् । अपवित्रकरो नमः शिरसि प्रादुतोऽपि वा । प्रलपन् प्रजपेदुवावत्तावन्निस्तुतुच्यते” । नारदीये “सुदु सोणं